

موارد جواز کذب

۱. خوف ضرر

در صورت خوف ضرر بر جان یا مال خود یا دیگری، دروغ گفتن جایز است؛ مثلاً مالی را پیش شما به امانت گذاشته اند و ظالمی با اصرار و تهدید بگوید باید این مال را به من بدهی! شما هم می گوئید: "این مال پیش من نیست." (مکاسب محرمه، ج ۴۱۹، ص ۳)
در این مورد فرقی نمی کند که شخص برای دفع ضرر، امکان توریه داشته باشد یا نداشته باشد. (مکاسب محرمه، ج ۴۲۴، ص ۳)

۲. اصلاح بین اشخاص و گروه ها

اگر بین اشخاص یا گروه هایی اختلافی وجود دارد، جایز است برای رفع این اختلاف و ایجاد صلح بین آنان، دروغ گفت. (مکاسب محرمه، ج ۴۲۶، ص ۳)
اما گفتن دروغ برای انجام کار صلاح دیگری غیر از اصلاح بین مردم، جایز نیست. مگر آنکه آن امر بسیار مهم باشد؛ مانند اینکه امتی با این دروغ از شرک نجات پیدا کند. همچنان که حضرت ابراهیم (ع) برای بیداری یک امت چنین کرد. (مکاسب محرمه، ج ۴۲۷، ص ۱۴)

۳. وعده دروغ به زن و فرزند

مقصود از جواز وعده کذب به زن و فرزند این نیست که خانواده ها با دروغ اداره شود و فضای محیط خانواده، فضای دروغ و بی اعتمادی باشد. بلکه چیزی است در جهت تقویت و تحکیم خانواده. با توجه به اینکه در شریعت اسلام، اداره مالی خانواده به عهده مرد است و زن تکلیفی ندارد؛ گرچه اموال و درآمدی هم داشته باشد. در چنین فضایی چنانچه زن و دیگر اعضای خانواده درخواست هایی داشته باشند که مرد نتواند پاسخ گوی آن باشد، برای اینکه فضای حاکم بر خانواده تلخ نشود، می تواند به دروغ وعده هایی بدهد و در زمان مناسب بگوید: "متأسفانه برای انجام آن، شرایط مهیا نشد."
(مکاسب محرمه، ج ۴۲۸، ص ۳ و ۱۰)